

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๔)

ด้านการเมืองภายในประเทศ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการเมือง ระบบราชการ และผู้รับผิดชอบในระบบ ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ คุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส ขจัด การใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม และเอื้ออำนวย ประโยชน์ให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

๒. ส่งเสริมและพัฒนากำหนดการดำเนินการขององค์กร กลไก และกระบวนการ ทางการเมืองในทุกระดับ ให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สุจริต โปร่งใส สามารถ ตรวจสอบได้จากทุกฝ่าย และสร้างระบบให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการ ควบคุมการใช้อำนาจทางการเมืองอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไป กับการ เสริมสร้างให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

๓. ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครอง และการพัฒนาในทุกรูปแบบ ไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ และผลประโยชน์ของ ประชาชนอย่างแท้จริง รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการให้ ประชาชนได้เข้ามามี ส่วนร่วม มีโอกาสในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา และกำหนดทิศทางการปกครอง และการ พัฒนาท้องถิ่นของตน

๔. ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศของการปรึกษาหารือ และการแก้ไขปัญหา ของทุกฝ่าย โดยสันติวิธี ภายใต้อำนาจการประสานประโยชน์ การดำเนินการ ตามกฎหมาย กติกา และประเพณีทางการเมืองอันดี งาม เพื่อให้การแก้ไขปัญหา และความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องทางการเมืองเป็นไปโดยราบรื่น และเกิดประโยชน์ ต่อส่วนรวม

ด้านเศรษฐกิจ

๕. เร่งรัดแก้ไขปัญหาความยากจน การกระจายรายได้ และการถือครอง ปัจจัยการผลิตให้มีผลเกิดขึ้น อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับทรัพยากรที่ดินจะต้อง ดำเนินการให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุดในทางเศรษฐกิจอย่าง เหมาะสม โดยการวาง แผนการใช้ที่ดิน ควบคู่ไปกับการพัฒนาข้อได้เปรียบทางเกษตรกรรม ด้วยการ ปรับปรุง เทคโนโลยีการผลิต และการจัดการเชิงพาณิชย์ที่มีประสิทธิภาพ

๖. พัฒนาเศรษฐกิจโดยเน้นสาขาที่มีศักยภาพ และความได้เปรียบในเชิง แข่งขันสูง ควบคู่ไปกับการ ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งโดย การศึกษา การสาธารณสุข และการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น

๗. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทางเศรษฐกิจ และลดต้นทุนใน การประกอบการ โดยการ แก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการ ขาดประสิทธิภาพทั้งของกลไกราชการและการเมืองอย่าง จริงจัง

๘. รักษาระเบียบวินัยทางการเงินและการคลังอย่างเคร่งครัด และดำเนิน นโยบายเศรษฐกิจอื่นๆ ด้วย ความระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เกิดภาวะเศรษฐกิจที่ ผันผวนอย่างฉับพลัน จนสูญเสียความเชื่อถือทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ และต้องมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ติดตามสถานการณ์ต่างๆ และ แจ้ง เตือนภัยและปัญหาที่เกิดขึ้นล่วงหน้า รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นให้กับ ประชาชน และให้ระบบเศรษฐกิจ ของประเทศดำเนินไปอย่างราบรื่น สามารถ เผชิญกับปัญหา และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยไม่เกิดความ เสียหายที่รุนแรง

๙. พัฒนาคือความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน และเข้าร่วม กลุ่มเศรษฐกิจการค้าต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างบทบาท อำนาจต่อรอง และทางเลือกเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ควบคู่ไปกับการ ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ และสังคมในประเทศอย่างระมัดระวัง ไม่ให้เกิดปัญหาหรือการต่อต้านในเรื่อง มาตรฐานด้านสุขอนามัย สิ่งแวดล้อม สังคม และการเมือง จนเกิดจุดอ่อนหรือ ความเสียหายต่อเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน

ด้านสังคมจิตวิทยา

๑๐. เสริมสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม รวมทั้งความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน โดยการปรับปรุงการดำเนินงานและ กลไกของรัฐ ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ มีความ โปร่งใสและปรับบทบาททัศนคติ ให้ถูกต้อง เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

๑๑. พัฒนาและปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องและดีงามให้แก่คนในชาติ ด้วย การให้การศึกษาทุกระดับ การเผยแผ่หลักธรรมทางศาสนา การประพาสติ ปฏิบัติเป็นตัวอย่างของผู้นำในทุกระดับและทุกวงการ โดยเฉพาะในเรื่องการยึด มั่นในคุณธรรมและศีลธรรมอันดีงาม มีระเบียบวินัย การประหยัด การรู้จักและ เคารพสิทธิหน้าที่ทั้งของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการส่งเสริมและ พัฒนาสถาบันครอบครัว

๑๒. ส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษา และการเสริมสร้างสภาพแวดล้อม ของสังคมไทยในทุกทางให้เป็น สังคมแห่งการเรียนรู้ ประชาชนมีความตระหนักรู้เท่าทันต่อสถานการณ์รอบด้าน มีเหตุมีผล มีความคิดที่เป็น วิทยาศาสตร์ และสามารถพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ให้ทันกับข่าวสารและกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลก สามารถเป็นพลังอำนาจของชาติที่แข็งแกร่งเผชิญกับปัญหาในประเทศ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในโลก สมัยใหม่ได้อย่างเข้มแข็ง

๑๓. เสริมสร้างความร่วมมือ เอกภาพและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในชาติ ความมุ่งมั่น ความ เสียสละ ความอดทน ความประหยัด การรู้จักประนี ประนอมและประสานประโยชน์ จนเกิดเป็นพลังที่เข้มแข็ง สำคัญในการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะการใช้การประชาสัมพันธ์ในทุกรูปแบบ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึง ประารถนาและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคม

ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

๑๔. พัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างเร่งด่วน รวมทั้ง ส่งเสริมการวิจัย การพัฒนา และการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับโครงสร้างของประเทศทุกด้าน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ประเทศได้อย่างสมดุล รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรในประเทศ ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด

๑๕. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการทดแทน หรือเสริมพลังอำนาจทุก ด้าน เพื่อป้องกันภัยคุกคามจากทุกรูปแบบ และให้สามารถ ระดมมาใช้ในสถานการณ์ที่จำเป็นในทุกพื้นที่ได้ทุก เวลา

๑๖. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ และสนับสนุนให้ ประชาชนในทุกพื้นที่และทุก กลุ่มอาชีพสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งมีมาตรการ ในการป้องกันผล กระทบทางลบ ให้มีความรู้เท่าทัน และการรู้จักเลือกรับและใช้ประโยชน์ได้อย่าง เหมาะสม

๑๗. ป้องกันและคุ้มครองผลประโยชน์ด้านทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และพลังงาน โดยการเสริมสร้าง พลังอำนาจด้านการทหาร การเมืองระหว่างประเทศ และการทูต รวมทั้ง พัฒนาระบบการจัดการและสำรอง พลังงาน ให้สามารถตอบสนองความจำเป็น กรณีฉุกเฉินและเพื่อความมั่นคงของชาติในอนาคต

๑๘. ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มองค์กรต่างๆ ในสังคม ให้มีส่วนร่วม อย่างกว้างขวางในการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการ คุ้มครองผู้บริโภคในทุกระดับของสังคมและทุกมิติของปัญหา

๑๙. ประสานแนวความคิดและการดำเนินการของทั้งภาครัฐ เอกชน และ ประชาชน เพื่อให้เกิดการ ร่วมมือในการจัดการ การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้ การอนุรักษ์ และการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึก และมีส่วนร่วม ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยให้สอดคล้องกับ ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ของท้องถิ่น

๒๐. กำหนดแผนระดับชาติในการใช้ทรัพยากรที่ดินของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ให้เกิด ความสมดุลและเกิดประโยชน์สูงสุด ในการถือครอง ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย การใช้เป็นปัจจัยการผลิต ทั้งใน ภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมี “การ จัดการ ใหม่” ร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ กำหนดแนวทาง และวิธีการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรอย่างจริงจัง

๒๑. ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กร พัฒนาเอกชน (NGOs) ในการ อนุรักษ์ การใช้ และการพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และการมี ผลประโยชน์ ร่วมกัน

ด้านการป้องกันประเทศ

๒๒. พัฒนาและเสริมสร้างกำลังป้องกันประเทศให้มีโครงสร้างกำลัง กองทัพที่เหมาะสม มีความพร้อมรบ มีขีดความสามารถที่จะทำการรบได้อย่าง ต่อเนื่อง และมีความทันสมัย

๒๓. ใช้ระบบการฝึกกำลัง ในการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบ เรียบร้อยภายใน และคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติ

๒๔. ส่งเสริมให้กองทัพมีบทบาทในการช่วยพัฒนาประเทศ และเสริมสร้าง ความสามัคคีของคนในชาติ รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม และสนับสนุน ภารกิจของกองทัพในการรักษาความมั่นคงของชาติ

๒๕. พัฒนาความร่วมมือทางทหารกับมิตรประเทศ และเสริมสร้างความ สัมพันธ์ทางทหารกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างใกล้ชิดในทุกระดับ บนพื้นฐานของ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยร่วมกัน รวมทั้งป้องกันมิให้กลุ่มต่อต้านรัฐบาล ประเทศเพื่อนบ้าน ใช้ประโยชน์จากดินแดนไทยในการต่อต้านรัฐบาลของตน

๒๖. สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ ในการ ปฏิบัติภารกิจด้านกองกำลังรักษาสันติภาพ และสนับสนุนให้ความร่วมมือกับ หน่วยงานและองค์กรระหว่างประเทศ ในการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล

ด้านต่างประเทศ

๒๗. ดำเนินความสัมพันธ์กับนานาประเทศ อย่างมีเอกภาพด้วยการ ประสานงานระหว่างส่วนราชการอย่างใกล้ชิด บนพื้นฐานของการดำรงรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศโดยให้กระทบต่อผลประโยชน์ชาติน้อยที่สุด สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ

๒๘. จัดสรรเหตุของความหวาดระแวงกับประเทศเพื่อนบ้าน เสริมสร้าง ความไว้วางใจระหว่างกัน ด้วยการพัฒนาความสัมพันธ์ทุกด้าน โดยเน้นการ สร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน แก้ไขปัญหาที่ค้างค้ำ และปัญหาขัดแย้งที่อาจจะมีขึ้น ด้วยการใช้กลไกร่วมใน ระดับต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนความปรองดองในประเทศเพื่อนบ้าน

๒๙. เสริมสร้างความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีเอกภาพ มีความ ผูกพันใกล้ชิดบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันและทัดเทียมกัน เพื่อแก้ไข ปัญหาร่วมที่เป็นปัญหาข้ามชาติ และให้เป็นอำนาจต่อรองที่เข้มแข็งในการรักษา ผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก ในองค์การระหว่างประเทศและในเวทีการเมือง และเศรษฐกิจโลก

๓๐. ดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคอื่นๆ และประเทศ กำลังพัฒนา อย่างมีเอกภาพและมีเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมกับเพิ่มบทบาทของ ไทยในเวทีพหุภาคีทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ

๓๑. พัฒนาและส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ โดยเฉพาะ ประเทศสหรัฐอเมริกา จีน และญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศที่มีพลังอำนาจแห่งชาติสูง ในเชิงสร้างสรรค์ทั้งในรูปทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อเอื้ออำนวยต่อเสถียรภาพ ความมั่นคง และการพัฒนาทั้งของไทยและภูมิภาค